

"Ο καπιταλισμός είναι το καταπληκτικό "πιστεύω" ότι οι πιο μοχθηροί άνθρωποι θα προβούν στις πιο μοχθηρές πράξεις, για το καλύτερο όλων".

Ο ακαδημαϊκός, Χρ. Σ. Μπέλλες, γράφει ότι πρόκειται για την εκ βαθέων εξομολόγηση του θεωρητικού-στυλοβάτη του καπιταλισμού, Τζον Κέινς, για ένα σύστημα που στο πλαίσιο του νεοφιλελευθερισμού υπερβαίνει ακόμα και τα όρια σχιζοφρένειας κι ύβρεως - με την αρχαία του όρου έννοια - για την ανθρώπινη ζωή σαν αυταξία αιώνων, την ίδια την ύπαρξη. Τι χρείαν άλλων μαρτύρων έχουμε;

Πυρακτωμένα τα δακτυλικά αποτυπώματα τουτης της φαγέδαινας: σε παγκόσμιο πληθυσμό 6,5 δις τα 2,9 δις ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας των 2 δολαρίων ημερήσια. Πεθαίνουν καθημερινά 40.000 παιδιά από πείνα, ενώ 6 πάμπλουστοι Αμερικανοί κατέχουν περισσότερα χρήματα απ' όσα οι υπόλοιποι στον πλανήτη κι ο γνωστός παγκόσμιος κερδοσκόπος Τζορτζ Σόρος κερδίζει στο χρηματιστήριο 1,6 δις δολάρια, σε μια νύχτα, παίζοντας με την αγγλική λίρα κι άλλοτε με το ψωμί, τη μοίρα, τη ζωή της πλευράγιας. Στην Αμερική, μητρόπολη του καπιταλισμού, 29.800.000 Αμερικανοί σβήνουν από πείνα-ταπείνωση με κουπόνια και στη Βρετανία, 2.100.000 παιδά οδηγούνται στο όριο της φτώχειας και 1.700.000 άγγλοι στην ανεργία. Ο δραματικά πληθαίνων "Τέταρτος Κόσμος" (οι "υπόπτωχοι των υποπτώχων", οι άστεγοι ανθρωπορουραίοι των τενεκεδόσπιτων στις αναπτυγμένες χώρες), τα περιττώματα της παγκοσμιοποίησης.

"Στον αντίποδα του καπιταλισμού, επιμένει το κομμάτι της κοινωνίας που εκφράζεται κυρίαρχα απ' τον σοσιαλισμό, με κέντρο βάρους τον άνθρωπο. Μέσα σε τούτη την κόλαση του Μαμώνα και του Μολώχ της αγοράς, δεν υπάρχει άλλος δρόμος και ρόλος ύπαρξης τού σοσιαλισμού εκτός από τη σύγκρουση με το νεοφιλελευθερισμό με στόχο μοναδικό την ανατροπή του", γράφει ο κ. Μπέλλες και συνεχίζει:

"Για τούτη τη βαθιά συστηματική κρίση, πέρα από τον Μαρξ, είχαν κρούσει τον κώδωνα κινδύνου και μεγάλοι θιασώτες του ίδιου του καπιταλισμού (Σμιθ, Κέινς, Σάμιουελσον), επισημαίνοντας έντονα τον

Ο Κολόμβος όταν ξεκίνησε, δεν ήξερε πού πήγαινε και όταν έφτασε, δεν ήξερε πού βρισκόταν.
Ουίνστον Τσώρτσιλ, 1874-1965

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ Η ΦΡΙΚΑΛΕΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Νεοφιλελευθερισμός: Η άγρια εκδοχή τού καπιταλισμού

ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ "ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΕΣ" ΧΩΡΕΣ

καθοριστικό ρυθμιστικό, ελεγκτικό, επιχειρηματικό ρόλο του κράτους και τις καταστροφικές συνέπειες της αχαλίνωτης κι ασύδοτης αγοράς. Ο ίδιος ο πρόεδρος Ρούσβελτ προϊδέασε για τα μελλούμενα, όταν ενώπιον του Κογκρέσου, το 1935, απέδωσε τη βασική αιτία των προβλημάτων της ύφεσης του 1929 στις υπερβολικές ελευθερίες της αγοράς. "Οι Αμερικανοί πρέπει να αποκηρύξουν την ιδέα απόκτησης πλούτου, ο οποίος, μέσω των υπερβολικών κερδών, δημιουργεί αθέμιτη προσωπική δύναμη", επισήμαινε. Εξαιτίας της νεοφιλελεύθερης πολιτικής τού βλαξ πρόεδρου, Τζορτζ Μπους υιού, που εκτός τις καταστροφικές πολεμικές περιπέτειές του στο Ιράκ και Αφγανιστάν ενεθάρρυνε τις τράπεζες να... χρεοκοπήσουν, ενώ μείωνε την φορολογία των κροίσων, ο αριθμός των Αμερικανών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας έφτασε στα 49,1 εκατομμύρια το 2010, σύμφωνα με έναν νέο πιο ευρύτερο τρόπο μέτρησης της φτώχειας, που δημοσιεύθηκε από το Γραφείο Απογραφής των ΗΠΑ. Το ποσοστό φτώχειας αγγίζει το 16% του συνολικού πληθυσμού.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι τα ποσοστά φτώχειας έχουν μειωθεί μεταξύ των παιδιών και των μαύρων, αλλά έχουν αυξηθεί για τους λευκούς, τους Ασιάτες, τους Ισπανόφωνους και τους ήλικιωνενούς οι οποίοι έχουν υψηλά ιατρικά έξοδα. Για μια οικογένεια δύο ενηλί-

κων και δύο παιδιών το όριο της φτώχειας ανέβηκε στο επήσιο εισόδημα των 24.343 δολαρίων, ενώ το προηγούμενο ετήσιο εισόδημα ήταν στα 22.113 δολάρια.

Ουτε τεμπέληδες και οι Αμερικανοί, όπως κατηγορούνται οι Ελληνες; Σίγουρα όμως φοροφυγάδες οι πλούσιοι Αμερικανοί όπως οι Ελληνες πλούσιοι. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι και αναφέρουν ότι το 2009 το ένα στα 45 νοικοκυριά, σχεδόν τέσσερα εκατομμύρια οικογένειες, έχασαν το σπίτι τους, ενώ άμεσα απειλούνται με έξωση επιπλέον 10 εκατομμύρια νοικοκυριά. Μιλάμε για περισσότερους από 45 εκατομμύρια ανθρώπους που κινδυνεύουν να μείνουν άστεγοι, τεράστια νούμερα που πίσω τους κρύβουν πραγματικές ανθρώπινες ζωές, ολόκληρες γειτονιές έρημες και πόλεις-φαντάσματα.

Ο γιος μου, που επισκέφθηκε πρόσφατα την Αμερική, είδε χιλιάδες τέντες αστέγων στους δρόμους αμερικανικών πόλεων και φορητές τουαλέτες για χρήση από τους άστεγους, συνέπεια τής μεθόδου των υποθηκών που το 2006 έβαλαν στο χέρι τα σπίτια τού 30% των αμερικανικών νοικοκυριών που δεν είχαν δικό τους σπίτι. Επιπλέον 50 εκατομμύρια φτωχών βασίζονται σε επισιτιστική βοήθεια για να τραφούν. Αυτό είναι ένα συστηματικό πρόβλημα. Πόσο χειρότερο μπορεί να γίνει;

Μια αμερικανίδα οικονομολόγος έγραψε και το δημοσιεύσαμε πριν

μερικές ημέρες ότι 'τώρα αρχίζουν να χρησιμοποιούν τα χρήματα των φορολογουμένων και αυτό είναι το τελευταίο που απέμεινε, είναι σαν να ξύνουν τον πάτο του βαρελιού. Για μένα και για σένα για τις χώρες μας αυτά είναι ο πλούτος του λαού. Και επιτέθηκαν και σε αυτόν'.

Δεν μιλάμε για κάποια τριτοκοσμική χώρα ή την Ελλάδα μας που έτσι την κατάντησαν, αλλά για την Μέκκα τού καπιταλισμού και το άντρο τού νεοφιλελευθερισμού, τις ΗΠΑ, όπου τόσα εκατομμύρια ανθρώποι έχουν χάσει τα σπίτια τους, ενώ άλλοι τόσοι είναι φτωχοί και πεινάνε. Αυτό που μέχρι στιγμής έχει καταφέρει το κίνημα για την κατάληψη τής Γουόλ Στριτ είναι να ρίξει φως σε αυτήν την τραγική κατάσταση που βιώνει η μεσαία τάξη. Η συνεισφορά του είναι ότι καταδεικνύει πως κάτι πάει στραβά με το σύστημα. Αυτό που συνήθως συμβαίνει στις ΗΠΑ είναι ότι για λίγο καιρό το υποστηρίζουν και μετά δεν ξέρουν τι να κάνουν με αυτό. Σκέφτονται ότι πρέπει να τελειώνει, ότι ήταν αρκετό. Ωστόσο, αυτοί που συμμετέχουν ψάχνονται για το επόμενο βήμα. Πού θα οδηγήσει; Φαίνεται σαν ένα πρώτο βήμα για κάτι άλλο, όπως όταν ξεκίνησε το κίνημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων πριν από πάρα πολλά χρόνια και χρειάστηκε μια προσπάθεια γενεών για να κατορθώσει κάτι.

Και έρχεται ειρωνικός ο διαχρονικός συμπατριώτης μου Καβάφης, με τον ανείπωτο δραματικό πολιτικό-ποιητικό του οίστρο, στη "Διορία του Νέρωνος", να αιτιολογήσει, τουλάχιστον, τη σημερινή κατάσταση: "Δεν ανησύχησεν ο Νέρων οταν άκουσε/ του Δελφικού Μαντείου τον χρησμό. /Τα εβδομήντα τρία χρόνια να φοβάται". Είχε καιρόν ακόμη να χαρεί. / Τριάντα χρονώ είναι. Πολύ αρκετή/ είν' η διορία που ο θεός τον δίδει για να φροντίσει για τους μέλλοντας κινδύνους. / Τώρα στην Ρώμη θα επιστρέψει κουρασμένος λίγο, / αλλά εξαίσια κουρασμένος από το ταξείδι αυτό, / που ήταν όλο μέρες απολαύσεως/ στα θέατρα, στους κήπους, στα γυμνάσια.../ (...) Αυτά ο Νέρων. Και στην Ισπανία ο Γάλβας/ κρυφά το στράτευμά του συναθροίζει και το ασκεί, / ο γέροντας ο εβδομήντα τρία χρονών". Και σε ελεύθερη, επίτομη απόδοση: "Αφες αυτοίς, ουκ οίδασι τι ποιούσι"...

Η ελληνική επιτροπή των Λίμπεραλ

- Είμαι ο Θεός. Έχε πίστη και κάνε ό,τι σου λέω, άρχισε να πέφτεις στον γκρεμό και θα στείλω δύο αγγέλους να σε πιάσουν στον αέρα.

Ο ορειβάτης μένει άφωνος για λίγο και μετά από λίγο φωνάζει:

- Υπάρχει κανένας άλλος να με βοηθήσει;

Ακόμη ένα:

Ο άντρας στην σύζυγό του:

- Αγάπη μου, δεν μπορώ να σε βλέπω να τυραννίσαι έτσι μέσα στην κουζίνα όλη μέρα. Σε παρακαλώ, πιάσε μου δυο μπύρες, και κλείσε την πόρτα της κουζίνας!

και αρνήθηκαν να συμμετάσχουν.

28 Οκτωβρίου 2011

- Είδα το παιδί στο αναπτηρικό καρότσι να ορθώνεται.
- Είδα το φάσκελο του έφηβου στους κομισάριους.
- Είδα τους νέους ν' αποστρέψουν το βλέμμα απ' την εξέδρα του καΐσαρα.
- Είδα το πένθος στα άστρα πουκάμισα.
- Είδα τη σημαία ν' ατενίζει το λαό.
- Είδα στις μπάντες με μαύρες κορδέλες
- Είδα την απόγνωση να γίνεται οργή, την οργή ν